

[Johs. Clausen.]

over for det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager. Ændringsforslaget ligger paa Linie med det Standpunkt, de to Partier tog i Folketinget, men det betyder — det blev ogsaa erkendt fra flere Sider — en Imødekommen over for Regeringspartierne. Der er imidlertid ingen, der har haft Bud efter det, siger det ærede Medlem. Jeg vil derimod sige til det ærede Medlem: der er ingen, der har haft Bud efter Landbrugsministerens Cirkulære af 20. April i Fjor. Det er dèr, hele Fejlen ligger. I Fjor gav vi enstemmigt vor Tilslutning til Loven, alle sammen stemte for den, jeg anbefalede det meget kraftigt, og det er ikke Loven, der er noget i Vejen med, men der er kommet et Cirkulære, som ingen har haft Bud efter, og som kun har gjort Skade i alle mulige Retninger. Og den Kritik, der rettes mod dette Cirkulære, kommer den højtærede Landbrugsminister til at tage til Følge.

Det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) sagde: der findes altsaa ingen Overenskomst, som Venstre og Konservative respekterer, ud over den, der findes for Maribo Amt. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem og ligeledes det ærede 9de Medlem for 6te Kreds: hvordan er det da gaaet med Grundforbedringsarbejdet siden 1921—22, da vi begyndte paa det? Der har ikke været noget Cirkulære fra Ministeriet, som fastsatte tariffmæssige Priser for Dræningsarbejdet i Landbruget, og det er dog gaaet glimrende. For første Gang kommer der saa her et Cirkulære, som angiver en bestemt, bunden Linie for de Tilskud, som Staten yder, og det vil vi ikke være med til; vi vil i hvert Fald kun være med, hvor der har været to Parter om at indgaa en Overenskomst, nemlig de, der skal betale, og de, der arbejder. Og i den Henseende tror jeg ikke, man kommer uden om, at det Forslag, vi har stillet, betyder en væsentlig Imødekommenhed.

Den højtærede Landbrugsminister talte omtrent, som om der var gode Kaar for Landbruget; nu havde Landbruget faaet saa mange Tilskudslove, saa nu skulde det ikke vise sig karrigt i denne Forbindelse. Nej, men det har man heller ikke gjort. Hvor der findes Overenskomster, bøjer vi os for dem, men ud over det maa vi arbejde paa Grundlag af den gangse Betaling for disse Arbejder ude over Landet. Saaledes har man gjort i alle de andre Aar, Grundforbedringslovene har virket. Man skal ikke forsøge ved denne Forhandling at sætte Stemplemet Løntrykkere paa de to Partier, som har stillet Ændringsforslaget, for det

lader sig ikke gøre. Ordet er heller ikke kommet frem, selv om der er brugt meget stærke Udtryk. Der er ikke Tale om, at man her vender sig ensidigt mod Arbejderne, slet ikke. Jeg skal ikke komme ind paa, hvilken Dagløn der kan opnaas, for det er meget forskelligt. Saa lave Daglønninger, som blev nævnt af den højtærede Minister, har jeg dog ikke hørt; men jeg tør ikke paa-staa, at de ikke kan findes.

Det, der har sat en Kæp i Hjulet paa en god Lov, en Lov, som vi fra dens Oprindelse har erkendt var god, var samfundsnyttig og gavnlig baade med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse og med Hensyn til at fremme et nyttebringende Arbejde paa Danmarks Jord — det er Landbrugsministerens Cirkulære af 20. April; dèr ligger den egentlige Aarsag. Naar det har været let de andre Aar at praktisere Grundforbedringsloven, hvorfor skulde det saa nu være umuligt med Venstres Ændring? Det er kun Talemaader fra A. til Ø. Jeg tilbageviser dem alle som een, og jeg anbefaler at stemme for det af Venstre og Konservative stillede Ændringsforslag.

Kr. Johansen: Den ærede Ordfører (Johs. Clausen) søger, forekommer det mig, at gøre gældende, at det Cirkulære, som Landbrugsministeren udsendte i Fjor, har virket saa ødelæggende, at der absolut maa tages Forholdsregler for at faa Sagen ind i et bedre Spor. Den ærede Ordfører siger, at efter de tidligere Grundforbedringslove, siden 1921, er det gaaet glimrende, og derfor søger han at komme tilbage til de Forhold igen. Det, der er foregaaet siden 1921, er dette, at der i Almindelighed er blevet bevilget $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig til Grundforbedringsarbejder. Disse Penge er ikke altid blevet brugt alle sammen, men som Regel er i hvert Fald de fleste af dem blevet brugt. Det forfærdelige, der nu er sket siden i Fjor, er, at der er stillet 10 Mill. Kr. til Raadighed for 2 Aar, og de var opbrugt, inden det første Aar var til Ende. Naar Ordføreren nu taler om at stikke en Kæp i Hjulet, er det derfor meget fristende at opfatte det saadan, at det er egentlig det, han ønsker ved denne Lejlighed, fordi han synes, der er kommet alt for stærk Fart i Arbejdet, det gaar alt for godt, der er blevet anvendt alt for mange Penge og blevet alt for megen Beskæftigelse. Det er i Virkeligheden det, der er sket, og derfor synes jeg, at al den Tale om, at det er kommet til at gaa saa rent forfærdeligt, at der absolut maa holdes igen — den Tale kniber det at give en saglig Begrundelse for. Heller ikke Henvisningen til Arbejds-